

Dragi soobčani!

Kakor Vam je znano, je občinski odbor Radeški izvolil enoglasno štiri častne občane in sicer prevzvišenega gospoda knezoškofa dr. Jegliča, državnega poslanca gosp. dr. Šusteršiča, bivšega državnega poslanca gosp. dr. Kreka in gosp. stolnega vikarja Luko Smolnikarja v Ljubljani.

Občinski odbor sklepal je o tem pod predsedstvom župana Viljema Brunschmida, in sklep je bil enoglasen; nihče ni ugovarjal, tudi župan Brunschmid ne.

Že iz enoglasnosti tega sklepa se razvidi jasno, da so bili vsi občinski odborniki, uštevši župana o umestnosti tega sklepa popolnoma prepričani.

Sè sklepom občinskega odbora so se pa gotovo strinjali vsi pametni in treznomisleči občani in so se ga srčno veselili.

Prevzvišeni knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič je naš višji duhovni pastir, ki uzorno skrbi za duševni blagor svoje vladikovine, v katero spada tudi naša občina, in mora zaradi svoje apostolske gorečnosti prestajati najnesramnejše napade od strani sovražnikov naše vere in našega naroda. V čast si moramo šteti, ako nam je dana prilika, dičnega našega knezoškofa pozdraviti kot svojega soobčana s tem, da ga izvolimo častnim občanom.

Gospod dr. Ivan Šusteršič je Vam vsem osebno znan. Nebrojnokrat je prišel že med nas, da nas je podučil o političnih in gospodarskih zadevah, njemu se ima občina mnogo zahvaliti, osobito kot pospeševatelju naše posojilnice in konsumnega društva. Vrh tega je kot poslanec pete skupine tudi naš državni poslanec in veseliti se moramo, ako ga lahko smatramo tudi kot našega soobčana. Saj bode naši občini morebiti večkrat treba obrniti se do njega kot upljivnega državnega poslanca.

Gospod dr. Janez Ev. Krek je bil že opetovano v naši sredi in nas podučeval v političnih in gospodarskih zadevah. G. dr. Krek bil je do lanskega leta kot poslanec splošne skupine tudi naš poslanec, je ugledno izvrševal svoje poslanske dolžnosti v prid vsega slovenskega naroda, torej tudi v prid naše občine. Potezal se je vedno v prvi vrsti za blagor in korist kmetskega stanu in za pravice zatiranega ljudstva. On je med Slovenci prvoboritelj za socialne preosnove v krščanskem zmislu, po katerih bi osobito kmetški stan zopet prišel do veljave in blagostanja. Naša dolžnost je bila, temu možu izkazati svoje zaupanje s tem, da smo ga imenovali častnim občanom.

Gospoda Luko Smolnikarja poznate vsi. Spominjate se vsi radostno njegovega večletnega pastirovanja v naši občini. Ljubezen in spoštovanje, katero si je takrat pridobil, smo mu ohranili in le znane Vam razmere so bile krive, da nismo tega za duševni blagor naše občine tako zaslužnega gospoda že preje imenovali častnim občanom.

Ta izvolitev častnih občanov, katero je ogromna večina občine z veseljem pozdravila, pa ni bila vseč nekaternikom v naši občini, ljudem, kojim je v občini že zdavnaj popolnoma odklenkalo, in ki se sedaj maščujejo s tem, da hočejo razpor in sovraštvo sejati mej občani in pa mej občino in njenimi zastopniki. Osobito jim je na tem, hujskati ljudstvo zoper občinski odbor, ki se s ponosom zaveda, da je spolnil

vsikdar do pičice svoje dolžnosti napram svojim volilcem. Pri tem hujskanju poslužejo se oni ljudje najpodlejših in najnesramnejših sredstev. Vsaka laž in vsako obrekovanje je dobro, samo da dosežejo svoj namen. Z nesramnimi lažmi so prigoljufali nekaj podpisov na okrožnico, na kateri protestujejo proti označenemu sklepu občinskega odbora. Pripovedujejo Vam zlasti, da bode občina zaradi tega imenovanja častnih občanov imela veliko stroškov! Pravijo, da bode občina od vsakega častnega občana morala plačati 60 gld. na leto! Drugi zopet pravijo, da se bode zaradi tega imenovanja naložila občini posebna naklada, in sicer od vsakega davčnega goldinarja 6 kr.! Nekateri še celo trdijo, da bode morala občina častnim občanom plačevati penzije!

Ni nam še posebej treba poudarjati, da so to čisto prazne, neumne in nesramne laži, kakoršnih so le zmožni ljudje, ki so moralno že popolnoma propadli, tako, da nimajo nobene vesti več!

Resnica je marveč, da občina nima zaradi tega imenovanja nobenih drugih stroškov, nego malenkostni izdatek za častne diplome, ki znaša vsega skupaj okroglo 30 goldinarjev.

Dejanski pa ima občina od tega imenovanja še celo dobiček v denarju, kajti jeden imenovanih častnih občanov je že sam povodom svojega imenovanja daroval občini vsoto 100 gld. Zoper take dobrotnike občine pa hujskajo oni nesramneži, katerim mora vsak pošten soobčan pokazati vrata!

V Radečah, dne 25. januarija 1901.

Ivan Simončič,

prvi občinski svetovalec.

Jožef Ravnikar,

Franc Laharnar,

Franc Burkeljc

in vsi drugi katoliško-narodni občinski odborniki.

030040657